

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 juni 2020 met nummer RvVb-UDN-1920-0963
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0623-UDN

Verzoekende partij	de vzw BOS+ VLAANDEREN vertegenwoordigd door advocaten Carole BILLIET en Audrey BAEYENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Elsene, Eugène Flageyplein 18
Verwerende partij	de provincie LIMBURG vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkomende partij	de nv H. ESSERS LOGISTICS COMPANY vertegenwoordigd door advocaat Stijn VERBIST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een e-mail van 12 juni 2020 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 26 maart 2020.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk van 3 september 2019 ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van een crossdock en magazijnen, het afbreken van een bedrijfshal, het verwijderen van verhardingen en het ontbossen van het terrein – Woudstraat en het exploiteren van een crossdock en 2 magazijnen voor de op- en overslag van goederen op de percelen gelegen te 3600 Genk, Woudstraat 2, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummers 2D28, 2A33, 2S16en 2Z32.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een aangetekende brief van 8 juni 2020 vordert de verzoekende partij de vernietiging van de bestreden beslissing.

De verwerende partij en de tussenkomende partij dienen een nota met opmerkingen in over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het administratief dossier.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 16 juni 2020.

Advocaat Audrey BAEYENS voert het woord voor de verzoekende partij. De heer Tom ROOSEN voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Karel VEUCHELEN, *loco* advocaat Stijn VERBIST, voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij exploiteert een internationaal transport- en logistiekbedrijf. De hoofdactiviteiten van het bedrijf zijn gevestigd aan de Transportlaan 4 te Genk. Volgens de beschrijvende nota bij het aanvraagdossier is het de bedoeling het Europees crossdock en 2 magazijnen die momenteel op de site aan de Transportlaan gelegen zijn, te verplaatsen naar het terrein in de Woudstraat.

Het terrein waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, beslaat volgens de beschrijvende nota bij de aanvraag ongeveer 15 ha. Er wordt aangegeven dat de site sinds de jaren '70 deels in gebruik genomen werd door een ander bedrijf, meer bepaald aan de west-zuidwestzijde van het terrein, waar zich thans de bestaande, leegstaande gebouwen (bedrijfshallen) van deze bedrijfsactiviteiten bevinden. Voorts wordt aangegeven dat de verharde delen rond de bestaande gebouwen voornamelijk bestaan uit gras met enkele solitaire hoogstambomen en dat in delen van de aansluitende, nog beboste, bedrijfsterreinen indertijd parkings en paden, inclusief verlichting, en een voetbalterrein werden aangelegd, dat deze infrastructuur reeds lang niet meer in gebruik is en dat het hele terrein werd omheind en afgesloten.

2.

De tussenkomende partij dient op 3 mei 2019 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor "*het bouwen van een crossdock en magazijnen, het afbreken van een bedrijfshal, het verwijderen van verhardingen en het ontbossen van het terrein – Woudstraat en het exploiteren van een crossdock en 2 magazijnen voor de op- en overslag van goederen*" op de percelen gelegen te 3600 Genk, Woudstraat 2.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Hasselt-Genk', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 april 1979, in industriegebied.

Op 29 maart 2019 wordt door het Team Mer van de Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten van het Departement Omgeving een ontheffing verleend van de verplichting tot het opstellen van een project MER 'Bouw van crossdock en magazijnen Genk (Woudstraat)'.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 13 mei 2019 tot en met 12 juni 2019, dient onder meer de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Na de partijen te hebben gehoord, verleent de provinciale omgevingsvergunningscommissie (hierna: POVC) op 29 juli 2019 een voorwaardelijk gunstig advies over de aanvraag in eerste administratieve aanleg.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 3 september 2019 een omgevingsvergunning aan de tussenkommende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 13 oktober 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 13 januari 2020, adviseert de POVC op 27 januari 2020 om de omgevingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

Op 26 maart 2020 verklaart de verwerende partij het administratief beroep ongegrond en verleent een omgevingsvergunning. Onder meer de volgende voorwaarde wordt opgelegd:

“ ...

Voorafgaand aan de ontbossing moet er, in de periode tussen begin februari en einde mei, door een erkende MER-deskundige Biodiversiteit een onafhankelijke ecologische inspectie worden uitgevoerd om de rustplaatsen/ overwinteringsplaatsen van vleermuizen in kaart te brengen. Eveneens voorafgaand aan de ontbossing moet het verslag van deze inspectie aan het Agentschap Natuur en Bos (ANB) bezorgd worden. De ontbossing moet plaatsvinden buiten het broedseizoen van vogels (maart tot eind juni), buiten de voorplantingsperiode van vossen (februari tot eind juni) en Indien er vleermuizen aanwezig zijn, buiten de periode van de eventuele aanwezigheid van vleermuizen met jongen (mei tot eind juli). Indien er een vossenburcht aanwezig is, zal in een perimeter van 50 m geen ontbossing gebeuren tijdens de periode mei-september. Daarna zal geleidelijk naar de burcht toegewerkt worden en door verstoring de dieren worden verjaagd. De burcht zal worden afgegraven vanaf de zijde met het minste aantal toegangen.

...”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

BOS+ is de motor van acties rond duurzame lokale ontwikkeling door werk te maken van het behoud, het duurzaam beheer en de uitbreiding van bossen.

*Haar maatschappelijke doelstelling wordt als volgt omschreven in haar statuten (stuk 5):
“De vereniging stelt zich tot doel bij te dragen tot een dynamische bos- en groenpolitiek. Dit omvat onder meer het behoud, de bescherming, uitbreiding, duurzaam beheer en verbetering van bos en natuur, en dit kaderend in een respectvolle benadering van het menselijk en natuurlijk leefmilieu, en een duurzame ontwikkeling van de samenleving, waarbij voldaan wordt aan de behoeften van de huidige generatie, zonder dat daarbij de behoeften van de volgende generaties in het gedrang komen.*

De vereniging zal dit nastreven door activiteiten uit te voeren die bijdragen tot het behoud en de ontwikkeling van volwaardige bosesystemen in zowel Vlaanderen als in het Zuiden door middel van duurzaam bosbeheer en (her)bebossingsactiviteiten. Daarom sluit de vereniging zich aan bij de algemene actie tot bescherming van het natuurlijk leefmilieu van mensen, dieren en planten.

Zij kan meewerken aan alle initiatieven die een gezond leefmilieu en duurzaam gebruik van de bossen in Vlaanderen en de wereld beogen. De vereniging beoogt een duurzaam evenwicht tussen menselijke ontwikkeling enerzijds en bescherming van het natuurlijk milieu en het bos anderzijds te realiseren.”

Samengevat, bestaat het maatschappelijk doel van BOS+ voornamelijk in het behoud, de bescherming, uitbreiding, duurzaam beheer en verbetering van bos en natuur. De acties van BOS+ situeren zich niet enkel achter de schermen maar komen talrijk aan bod in de media, waar ze open communiceren over hun visie op het bosbeleid.

Deze maatschappelijke doelstelling is van bijzondere aard en te onderscheiden van het algemeen belang. Gezien haar doelstelling onder meer bestaat uit het behoud, de bescherming en verbetering van bos en natuur, wordt het door haar verdedigde collectieve belang geraakt door de bestreden beslissing die haar ernstig nadeel berokkent. Immers, door de bestreden beslissing verdwijnt maar liefst 87.595 m² aan biologisch (zeer) waardevol bos.

Uw Raad heeft reeds het belang van BOS+ erkend in een eerder ESSERS-dossier.

...”

De tussenkomenende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

“ ...

IV.1 HET VERZOEKSCHRIFT TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID IS ONONTVANKELIJK ‘RATIONE PERSONAE’

16. *Het administratief beroep tegen vergunningsbeslissingen staat open voor niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten als betrokken publiek conform artikel 105, §2, 2° van het Omgevingsvergunningsdecreet, jo. Artikel 2, 1° van het Omgevingsvergunningsdecreet.*

Overeenkomstig artikel 56, § 1, 1° Procedurereglement dient het verzoekschrift een omschrijving te bevatten van het belang van de verzoekende partij. Het komt derhalve aan de verzoekende partijen toe om in het verzoekschrift te overtuigen dat zij een belang kunnen laten gelden op grond van artikel 105, §2, 2° van het Omgevingsvergunningsdecreet. Onder meer moet een verzoekende partij op grond van de voormelde bepaling minstens aannemelijk maken dat de vergunningsbeslissing die ze wenst te bestrijden raakt aan het door haar nagestreefde maatschappelijk doel.

17. *Het is vaste rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dat de derde belanghebbende rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Deze ontvankelijkheidsvoorwaarde vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en redelijkerwijze aannemelijk maken dat er een risico bestaat dat zij de in hun beroep aangevoerde rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen van de bestreden vergunningsbeslissing kan ondervinden waarbij zij tevens dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing enerzijds en de aangevoerde hinder of nadelen anderzijds.*

18. *Verzoekende partij toont geenszins in concreto aan in welke mate het voorliggend project rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen zou kunnen veroorzaken voor haar maatschappelijk doel. Haar uiteenzetting inzake haar belang beperkt zich tot (1) een omschrijving van haar maatschappelijke doelstelling, (2) de stelling dat 87.595m² aan bos verdwijnt met de bestreden beslissing en (3) een verwijzing naar rechtspraak van Uw Raad in een eerder ESSERS-dossier.*

De rechtspraak van Uw Raad waar verzoekende partij naar verwijst, handelt over een andere vergunningsbeslissing met een ander voorwerp waardoor deze rechtspraak in casu niet kan dienen om het belang van verzoekende partij aan te tonen. Dergelijke motivatie van het belang zou afbreuk doen aan het in concreto karakter van de ontvankelijkheidsvoorwaarde 'ratione personae' in hoofde van verzoekende partij.

Bovendien klopt het niet dat er 87.595 m² aan bos verdwijnt met de bestreden beslissing. Door de opgelegde boscompensatie wordt er namelijk netto 31.297 m² extra bos aangelegd (118.892 m² boscompensatie – 87.595 m² bos dat verdwijnt op de site).

In ieder geval geeft verzoekende partij niet aan wat de aard en de omvang van de vermeende hinder of nadelen kunnen zijn in de uiteenzetting van haar belang, noch toont zij de waarschijnlijkheid aan van de hinder of nadelen.

Het verzoek is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Op grond van artikel 105, §2, eerste lid, 2° van het Omgevingsvergunningsdecreet kan “het betrokken publiek” een beroep instellen bij de Raad tegen een in laatste administratieve aanleg genomen uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een omgevingsvergunning.

Artikel 2, eerste lid, 1° van het Omgevingsvergunningsdecreet definieert “het betrokken publiek” als volgt:

“elke natuurlijke persoon of rechtspersoon alsook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de afgifte of bijstelling van een omgevingsvergunning of van vergunningsvoorwaarden waarbij niet-gouvernementele

organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn”

Volgens deze bepaling worden derhalve *“niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht (...) belanghebbende te zijn”*.

Artikel 5 van de statuten van de verzoekende partij bepaalt onder meer het volgende:

“De vereniging stelt zich tot doel bij te dragen tot een dynamische bos- en groenpolitiek. Dit omvat onder meer het behoud, de bescherming, uitbreiding, duurzaam beheer en verbetering van bos en natuur, en dit kaderend in een respectvolle benadering van het menselijk en natuurlijk leefmilieu, en een duurzame ontwikkeling van de samenleving, waarbij voldaan wordt aan de behoeften van de huidige generatie, zonder dat daarbij de behoeften van de volgende generaties in het gedrang komen.

De vereniging zal dit nastreven door activiteiten uit te voeren die bijdragen tot het behoud en de ontwikkeling van volwaardige bosccosystemen in zowel Vlaanderen als in het Zuiden door middel van duurzaam bosbeheer en (her)bebossingsactiviteiten. Daarom sluit de vereniging zich aan bij de algemene actie tot bescherming van het natuurlijk leefmilieu van mensen, dieren en planten.

Zij kan meewerken aan alle initiatieven die een gezond leefmilieu en duurzaam gebruik van de bossen in Vlaanderen en de wereld beogen. De vereniging beoogt een duurzaam evenwicht tussen menselijke ontwikkeling enerzijds en bescherming van het natuurlijk milieu en het bos anderzijds te realiseren.”

Het valt bezwaarlijk te betwisten dat de verzoekende partij te beschouwen is als een niet-gouvernementele organisatie die zich voor milieubescherming (het behoud, de bescherming, uitbreiding, duurzaam beheer en verbetering van bos en natuur) inzet en derhalve geacht wordt belanghebbende te zijn. Uit de bestreden beslissing blijkt bovendien dat het aangevraagde een ontbossing omvat en daar een vergunning wordt voor verleend. Het gegeven dat er voorzien wordt in een boscompensatie doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

De exceptie van de tussenkomenende partij kan niet aangenomen worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Op grond van artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet uiteen:

“... ”

In voorliggend dossier zijn de vergunning voor de ontbossing en de mogelijkheid om navolgend over te gaan tot reliëfwijziging problematisch voor BOS+.

Luidens artikel 3, §1 van de Bestreden beslissing kan de ontbossing hoe dan ook pas ten vroegste per 1 juli 2020 worden aangevat (stuk 1):

...

De uiteindelijke startdatum van de uitvoerbaarheid van de vergunning tot ontbossing – 1 juli dan wel 1 augustus 2020 – is afhankelijk gesteld van een voorafgaande ecologische inspectie die rust- en overwinteringsplaatsen van vleermuizen in kaart dient te brengen:

...

Meteen nadat zij kennis namen van de Bestreden beslissing, met name op 2 april 2020, hebben de raadslieden van BOS+ een eerste keer contact opgenomen met de raadslieden van ESSERS om zich te vergewissen van de intenties van ESSERS (stuk 24a).

Na enig aandringen, heeft de raadsman van Essers op 21 april 2020 meegedeeld dat zijn cliënte zich het recht voorbehold “de vergunning uit te voeren wanneer dit juridisch mogelijk is.” (stuk 24b).

De raadslieden van BOS+ hebben eveneens informatie ingewonnen bij ANB en herhaaldelijk geïnformeerd naar de bewuste studie. Op 29 mei 2020 nog deelde ANB mee niet in het bezit te zijn van het verslag (stuk 25).

Tot eind mei had Verzoekende partij geen concrete aanwijzingen dat de ontbossing spoedig zou gebeuren. Vertrouwd met de rechtspraak van Uw Raad die te voortvarende vorderingen sanctioneert met onontvankelijkheid, was er toen nog geen reden voor de indiening van een UDN.

Thans is echter wel sprake van de vereiste spoedeisendheid. De vleermuizenstudie van vrijdag 5 juni 2020 (stuk 23), meegedeeld door de raadslieden van ESSERS op zondag 7 juni 2020 (stuk 26a) en door ANB op woensdag 9 juni 2020 (stuk 26b), stelt namelijk dat:

“[...] kan besloten worden dat er geen vleermuizen met jongen te verwachten zijn in deze bomen. De voorziene ontbossing dient daarom geen rekening te houden met vleermuizen, zodat de ontbossing vanaf begin juli kan doorgaan.” 113 (eigen vetdruk)

In zijn begeleidende mail van 7 juni 2020 herhaalde de raadsman van ESSERS (stuk 26a) dat:

“het de intentie is van onze cliënte om de vergunning verleend door de Deputatie dd. 26 maart 2020 uit te voeren van zodra dit conform de toepasselijke bepalingen en voorwaarden toegestaan is.”

Samenlezing van de vergunningsvoorwaarden en voormelde ecologische studie doen er geen twijfel over bestaan dat dit begin juli is.

De ontbossingswerken kunnen uit hun aard zelf binnen een zeer korte tijdspanne volledig worden uitgevoerd. Voor dit type bos is het aannemelijk dat een combinatie van “harvesters” en “forwarders” zal worden ingezet (zie foto’s stuk 27). Deze machines zijn zeer arbeidsefficiënt.

Een harvester velt, onttakt en zaagt een boom doorgaans op 1 à 1,5 minuut in stukken. Voor dit type bos kan ingeschat worden dat de harvester zeker 3 à 4 hectare per dag kan oogsten. Met andere woorden zijn de bomen omgelegd op 2 à 3 dagen tijd.¹¹⁴ Een forwarder, een soort bostractor met een arm, raapt de verzaagde stammen op en brengt ze naar een stapelplaats naast het bos. De forwarder heeft doorgaans 70 à 80% van de tijd van de harvester nodig, maar kan perfect simultaan met de harvester werken.

Het alternatief is zgn. “motormanueel” werken: arbeiders met de kettingzaag. Dit is iets minder snel, maar rechtvaardigt niet dat langer met de UDN wordt gewacht. Zelfs manueel is het bos in minder dan twee weken – de duurtijd om een UDN te doorlopen- volledig omgekapt.

De aard van de werken en het onomkeerbare karakter van de boskap verantwoorden onderhavige UDN zonder dat er reeds effectieve werken werden uitgevoerd of tekenen zijn op het terrein die daarop wijzen.

Hiermee is ook meteen aangetoond waarom het doorlopen van een gewone schorsingsprocedure dreigt niet doelmatig te zijn.¹¹⁵ Immers, luidens de jaarverslagen van Uw Raad moet met een gemiddelde behandelingsduur van zes maanden rekening worden gehouden.

Wat de gepaste spoed en diligentie betreft, kan worden verwezen naar de veelvuldige contacten die Verzoekende partij nam om de intenties van ESSERS te achterhalen inzake de ontbossing. Op zondag 7 juni 2020 heeft Verzoekende partij dan uiteindelijk kennis genomen van het ecologische verslag dat ondubbelzinnig stelt dat begin juli met de ontbossing kan worden gestart. Op datum van indiening, blijven een kleine drie weken over vooraleer ESSERS daadwerkelijk zal overgaan tot de ontbossing. De raadsman van het bedrijf heeft dit zo laten verstaan en dit strookt volledig met ESSERS’ houding in eerdere (problematische) ontbossingsdossiers (Ferrarisbos).

Aangezien de gemiddelde doorlooptijd van een UDN-procedure bij Uw Raad een tweetal weken bedraagt, heeft Verzoekende Partij de haar inziens meest opportune datum gekozen om tijdig, doch niet voorbarig te zijn. Een uitspraak van Uw Raad zal nog op een nuttig tijdstip kunnen tussenkomen om deze gevreesde werken tegen te houden.

Het oorzakelijk verband tussen deze schade en het belang van BOS+ is manifest: kan de vergunning niet worden uitgevoerd, dan kan de ontbossing niet gebeuren. Daarmee honoreert BOS+ Vlaanderen haar maatschappelijk doel om actief bossen in Vlaanderen te behouden en beschermen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op uiterst dringende noodzakelijkheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat een onmiddellijke beslissing wenselijk is omwille van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Tot slot wordt van de verzoekende partij verwacht dat zij met de gepaste spoed en diligentie is opgetreden en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of nadelig beïnvloed.

2.

De bestreden beslissing vergunt het ontbossen van het betrokken terrein en de bouw en exploitatie van een bedrijfssite voor een (internationaal) transportbedrijf. Met de verzoekende partij kan aangenomen worden dat deze werken uit hun aard binnen een (zeer) korte tijdspanne volledig kunnen worden uitgevoerd. De verzoekende partij heeft ook niet getalmd met het instellen van de voorliggende vordering, maar heeft integendeel diligent gehandeld door na de mededeling van het verslag van de vereiste voorafgaande ecologische inspectie op 7 juni door de raadsman van de aanvrager en op 9 juni door het Agentschap voor Natuur en Bos, vervolgens op 12 juni 2020 de schorsing te vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Bovendien blijkt uit de niet-vertrouwelijke briefwisseling die de verzoekende partij bijbrengt de ondubbelzinnige intentie van de aanvrager om spoedig als mogelijk en toegelaten uitvoering te geven aan de bestreden beslissing. Het rooien van bomen kan op zeer korte termijn worden uitgevoerd en vormt, gezien de beboste aard van het terrein, de allereerste fase in de realisatie van het project. De verzoekende partij maakt in elk geval voldoende aannemelijk dat het doorlopen van een gewone schorsingsprocedure dreigt niet doelmatig te kunnen zijn.

Voorts overtuigt het betoog van de verzoekende partij over de impact die de uitvoering van de bestreden beslissing kan hebben op de aanwezige natuurwaarden en een hoogdringende behandeling van de zaak grond van de voorliggende procedure wenselijk is. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing brengt mee dat het terrein wordt ontbost. In het licht van de concrete omstandigheden van de zaak, kan aangenomen worden dat de nadelige gevolgen die worden aangevoerd en die voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ten aanzien van het collectief belang dat de verzoekende partij als natuurvereniging nastreeft, voldoende zwaar doorwegen om een procedure bij uiterste hoogdringendheid te verantwoorden.

Er is dan ook voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond.

B. Ernstige middelen – Tweede middel, tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 4.3.3, §6 derde en vierde lid van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), *juncto* artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij zet uiteen:

“... ”

2.2. Tweede onderdeel : impact op de biodiversiteit

De beoordeling van de effecten op de biodiversiteit loopt mank op drie vlakken: informatie over de methodologie voor de beschrijving van de fauna en flora van het projectgebied, de beoordeling van de effecten op de flora en de beoordeling van de effecten op de fauna.

2.2.1. Informatie over de methodologie van de beschrijving van de fauna en flora van het projectgebied

De feiten. De beschrijving van de fauna en flora van het projectgebied “is gebaseerd op terreinbezoeken in 2016 en 2018” (stukken 11a en 11b) 53, meer bepaald terreinbezoeken van oktober 2016 en juni 2018 54.

De MER-ontheffingsbeslissing (stuk 8) wijdt geen woord aan de methodiek ter inventarisatie en beschrijving van de biodiversiteit, de flora en fauna.

Kritiek. Het gegeven dat de impact op de biodiversiteit werd beoordeeld door een MER-deskundige met erkenning voor de discipline Biodiversiteit brengt niet mee dat informatie over de methodiek tot inventarisatie overbodig wordt. Een voldoende informatie hierover is essentieel voor een goed begrip van de waarde van de inventarisatie en beschrijving en voor controleerbaarheid. De meegegeven methodologische informatie is uiterst beperkt. Er is geen informatie over hoeveel terreinbezoeken er gebeurden, noch hoeveel tijd per bezoek werd uitgetrokken, noch of de bezoeken bij dag of ook bij nacht gebeurden, noch wat de onderzoekstrajecten waren...

Het is dan ook onmogelijk zich een oordeel te vormen over de degelijkheid van de beschrijving. Een van de weinige punten die zeker zijn, is de ontstentenis van een bezoek in de lente, gedurende de baltsmaanden. Hiermee is het vaststaand dat een doelmatige en doeltreffende kans voor inventarisatie van de avifauna niet is aangegrepen. De vogelzang van midden maart tot begin mei geeft zeer gemakkelijk toegang tot aanwezige soorten, die niet steeds eenvoudig te zien zijn, zeker niet in bebost terrein.

Gezien het grote gewicht van de biodiversiteitseffecten in dit dossier, is het werkelijk problematisch dat er niet meer informatie is gegeven over de methodologische basis van het biodiversiteitsonderzoek.

Samenvattend. Het gebrek aan informatie over de methodologie vormt een kennelijk knelpunt voor inzicht in de zorgvuldigheid van de feitenverzameling en -beoordeling aangaande de aanwezige fauna en flora. Zij staat in de weg aan een deugdelijke en draagkrachtige motivering van de ontheffing.

2.2.2. De flora

Beschermde plantensoorten: gebrek aan zorgvuldigheid in de feitenvergaring en –beoordeling en gebrek aan deugdelijke motivering

*De feiten. In het projectgebied komen drie beschermde plantensoorten voor: Gewone dopheide (*Erica tetralix*), Brede wespenorchis (behorende tot de *Orchidaceae*) en Echt duizendguldenkruid (*Centaurium erythraea*). De Brede wespenorchis blijkt op twee plekken te staan: het zuidelijke bosgebied en de zuidrand van het bos. De Gewone dopheide groeit eveneens aan de zuidrand van het bos. Het Echt duizendguldenkruid werd gevonden in het noorden van het projectgebied.*

Er zijn geen indicaties over aantallen, oppervlakten. Zeker voor de Gewone dopheide, een rodelijstsoort die ook nog achteruitgaand is, treft deze lacune.

De MER-ontheffingsbeslissing (stuk 8) wijdt geen woord aan de aanwezigheid van beschermde plantensoorten, zelfs niet de Dopheide.

Kritiek. In zijn besluit van 28 oktober 2019 'houdende afwijking conform artikel 19 van het Soortenbesluit van 15 mei 2009 en houdende afwijking conform artikel 33 van het Jachtdecreet' (stuk 13) verleent het ANB vergunning voor de vernietiging van "specimens" van de Breedbladige wespenorchis, het Echt duizendguldenkruid en de Dopheide (artikel 1, §1, 1° besluit) evenwel onder de voorwaarde dat er "voor de werken" een "grondige inventarisatie [wordt] gemaakt van het bosgebied m.b.t. beschermde plantensoorten" (artikel 3, §2, 1° besluit).

Hiermee erkent ANB de ontoereikendheid van de reeds beschikbare informatie. De bewoordingen van artikel 3 van het besluit sluiten overigens niet uit dat er nog andere beschermde plantensoorten op de site zouden staan. De nodige, inhoudelijk toereikende, informatie moest er zijn voorafgaand aan de MER-ontheffingsbeslissing.

Samenvattend. Met dit ANB-besluit van 28 oktober 2019 is de onzorgvuldigheid in de feitenverzameling en, a fortiori, de feitenbeoordeling op het punt van de beschermde plantensoorten patent. Met deze kennelijke onzorgvuldigheid ontbreekt het de MER-ontheffingsbeslissing op dit punt meteen ook aan een deugdelijke motivering zoals vereist door de materiële motiveringsplicht.

De 10.000m² Natura 2000 habitat: gebrek aan zorgvuldigheid in de feitenbeoordeling en ondeugdelijkheid van de motivering

De feiten. Een deel van het beboste gebied staat op de Natura 2000 habitatkaart (toestand 2016) aangeduid als habitat met code 4030, d.i. Droge Europese heide. Het betreft een stuk met een oppervlakte van, bij benadering, 10.000m² of 1ha (cf. de bij de MER-ontheffingsaanvraag gevoegde Figuur VIII.10 Habitatkaart). Het betreft een habitat dat vermeld is in Bijlage I van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: "Decreet Natuurbehoud"). Zoals hogerop is aangegeven 57, moet een dergelijk beschermd habitat bijzondere aandacht genieten bij de beoordeling van de MER-ontheffingsaanvraag in toepassing van artikel 4.3.3, §3 DABM. Het habitatype staat te boek als "zeer zeldzaam" in Vlaanderen.

De MER-ontheffingsbeslissing (stuk 8) vermeldt wat volgt: "Een zone wordt op de habitatkaart aangeduid als habitat 4030 (droge heide), maar bevat echter geen restanten meer van vroegere heide of schraal grasland. Deze zone kan dus niet meer beschouwd worden als habitat."

De beoordeling bouwt voort op de beoordeling in het ANB-advies van 15 februari 2019 (stuk 14) bij de MER-ontheffingsaanvraag van januari 2019: "Een centrale zone binnen dit zuidelijk bosgebied (een voormalig heideterrein ingericht als voetbalveld) is bezet met jonge opslag van vooral ruwe berk en Amerikaanse vogelkers. Deze zone wordt op de habitatkaart aangeduid als habitat 4030 (droge heide), maar bevat geen restanten meer van vroegere heide of schraal grasland. Deze zone kan dus niet meer beschouwd worden als habitat."

De MER-ontheffingsaanvraag preciseert dat de verbossing jong is: "De nog jonge bomen (diameter 10-15 cm) vormen een dichte opslag"

Kritiek. Naar meermaals werd bericht in de media, voert ANB sedert enkele jaren in domeinbossen en natuurgebieden aanzienlijke ontbossingsprogramma's door met het oog op de restauratie van andere habitattypes, in het bijzonder heidehabitats. Aldus onder meer in het Drongengoed (Ursel en Aalter-Knesselare in Oost-Vlaanderen), waar de MER-ontheffingsaanvraag van ANB (februari 2018) voor de ontbossing de volgende sprekende titel draagt "Ontbossing in functie van ontwikkeling van heide (Drongengoed)" (stuk 15) en waar ook de publiekscommunicatie uitdrukkelijk het heideherstel als doelstelling vooropstelt (stukken 16a, b en c). Zo ook in de Valleien van de Dijle, Laan en IJse en aangrenzende bossen, waar ANB een MER-ontheffingsaanvraag voor ontbossing aanvraagt (september 2018) onder de het vaandel "Ontbossing in functie van ontwikkeling van heide, graslanden en open moeraslandschap en bebossing - valleien van de Dijle, Laan en IJse en aangrenzende bossen" (stuk 17). Er bestaan vele andere voorbeelden, zoals het heideherstel in De Teut te Genk, Averbode Bos en Heide en de Vagevuurbossen te Wingene. De bossen die bij dit heideherstel worden gerooid, omvatten bossen met mature hoogstammen, onder meer beukenbossen met meer dan honderdjarige beuken.

Dit beleid bouwt op gevestigde wetenschappelijke kennis die vaststelt dat spontane verbossing bij gebrek aan aangepast beheer thans de belangrijkste reden vormt voor het verlies van de heidehabitats maar dat herstel van het habitat goed mogelijk is wegens de langlevende zaadvoorraden van heide.

Het oordeel dat de 10.000m² Droge heide in het projectgebied wegens een jonge verbossing geen beschermd habitat meer vormt, verrast dan ook sterk. Het habitat is aanwezig in de bodem. Een jonge verbossing van Droge heide kan mits een aangepaste beheersingreep spoedig ongedaan worden gemaakt. Naar ANB in eigen beleid demonstreert en belijdt, blijkt dit zelfs met heel wat oudere verbossing te kunnen.

Luchtfoto's van Geopunt, bewijzen voor zover nodig, hoe recent de verbossing van de 10.000m² Droge Europese heide op de projectsite is (stuk 28).

Samenvattend. Het oordeel in het MER-ontheffingsbesluit is niet alleen kennelijk onzorgvuldig in de feitenbeoordeling maar ook in tegenspraak met ander eigen beleid van de Vlaamse gewestelijke overheid.

De heidevegetaties: gebrek aan zorgvuldigheid en redelijkheid in de feitenbeoordeling

De feiten. In de bosranden zijn er heidevegetaties 61. De MER-ontheffingsaanvraag wijst er op, met vetdruk, dat deze vegetaties "verboden te wijzigen vegetaties" zijn 62. Dit klopt: artikel 7, 5° van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: "Besluit Natuurbehoud") verbiedt het wijzigen van "heiden". Geen van de vrijstellingen van artikel 9 van het besluit is toepasselijk. Op grond van artikel 10 van het besluit kan een individuele afwijking worden toegestaan mits, onder meer, naleving artikel 16 van het Decreet Natuurbehoud inzake het tegengaan van vermijdbare schade.

De MER-ontheffingsbeslissing. In het MER-ontheffingsbesluit (stuk 8) komt geen vermelding voor van de aanwezigheid van de "verboden te wijzigen vegetaties".

Kritiek. De bescherming van vegetaties op grond van artikel 7 van het Besluit Natuurbehoud vormt een hoeksteen van het natuurbeleid: zij geldt voor het gehele grondgebied van het Vlaamse gewest, ongeacht de planologische bestemming, eventuele

beschermingsstatuten en het feitelijk gebruik van de betrokken gronden. Artikel 16, §1 van het Decreet Natuurbehoud legt een natuurtoets op voor de gevallen waar er, zoals in dit dossier, een vergunningsplichtige activiteit ter sprake staat. De natuurtoets beoogt prioritair vermijdbare schade aan de natuur te voorkomen, door een weigering van de vergunning of door het opleggen van voorwaarden.

De meest voor de hand liggende voorwaarde ter voorkoming van vermijdbare schade aan de natuur in dit dossier is een onderzoek naar alternatieve exploitatiesites voor het crossdock en bijbehoren, sites waar geen ontbossing nodig is. Bij weigering van de aangevraagde ontheffing, zou dit alternatievenonderzoek gebeuren. Genk is, na Lommel, de Vlaamse gemeente met de grootste oppervlakte bedrijventerreinen in actief aanbod: 103 ha (stuk 18). Overigens bestaat de top-4 uitsluitend uit Limburgse gemeenten: Lommel voorop met 194,1ha, Genk tweede met de reeds vermelde 103ha, Dilsen-Stokkem derde met 53,8ha en Tessenderlo vierde met 45,3ha. In de top-10 staan voorts nog eens drie Limburgse gemeenten: Beringen (35,5ha), Lanaken (33,6ha) en Geel (32,9ha). (stuk 18) Deze cijfers zijn afkomstig van het Vlaamse Agentschap Ondernemen en Innoveren. Volop aanbod dus in de omgeving. Naar de Ontheffingsaanvraag uitdrukkelijk aangeeft, functioneert het Europese crossdock zelfstandig, los van het internationale crossdock dat in de Transportlaan zou blijven. Het kan dus op een wat verderaf gelegen terrein worden ingeplant.

Artikel 16, §1 van het Decreet Natuurbehoud richt zich tot de vergunningverlenende overheid. De impact van de MER-ontheffingsbeslissing op de opties waarover dat bestuur beslist om de rechtens vereiste natuurtoets door te voeren, is in dit dossier bijzonder ingrijpend: de uitschakeling van de potentieel meest doelmatige en doeltreffende voorwaarde tot het voorkomen van vermijdbare schade aan de natuur, namelijk het onderzoek van alternatieve sites. Omwille van die ingrijpende voor-bepalende impact op het stadium van de vergunning in dit dossier, is het kennelijk onzorgvuldig en onredelijk van de Dienst MER de aanwezigheid van verboden te wijzigen vegetatie (artikel 7 Besluit Natuurbehoud) en de natuurtoets (artikel 16 Decreet Natuurbehoud) volledig over het hoofd te hebben gezien. Dit des te meer in het licht van het voorzorgsbeginsel en het preventiebeginsel vervat in artikel 1.2.1, §2 DABM waartoe ook deze administratie gehouden is bij haar beleidsvoering. Overigens gaat deze kritiek ook op ten aanzien van de aanwezigheid van beschermde plantensoorten, Dopheide voorop, de aanwezigheid van het Natura 2000 Habitat en alle overige biodiversiteit aanwezig in het huidige bestaande bos.

Samenvattend. Het negeren van de aanwezigheid van “verboden te wijzigen vegetaties” in het MER-ontheffingsbesluit is kennelijk onzorgvuldig. De blinde vlek voor het vervolgtraject ten aanzien van deze vegetaties, waar de natuurtoets van artikel 16 Decreet Natuurbehoud ingrijpt, is in dit dossier niet alleen onzorgvuldig maar ook kennelijk onredelijk. Zij strookt niet met het voorzorgsbeginsel en het preventiebeginsel vervat in artikel 1.2.1, §2 DABM.

2.2.3. De fauna: gebrek aan zorgvuldigheid in de feitenvergaring en -beoordeling en ondeugdelijke, niet draagkrachtige, motivering

De feiten. Aangaande de fauna van het projectgebied stelt de Ontheffingsaanvraag allereerst het gebrek aan beschikbare informatie vast: “Er zijn weinig concrete gegevens over de fauna in het projectgebied beschikbaar.”

De daarop volgende informatie heeft uitsluitend betrekking op vleermuizen, vossen en vogels en op de toegankelijkheid van het terrein voor “over de grond migrerende grotere diersoorten”.

In zijn Besluit van 28 oktober 2018 houdende afwijking conform artikel 19 van het Soortenbesluit van 15 mei 2009 en houdende afwijking conform artikel 33 van het Jachtdecreet (stuk 13), verplicht ANB niet enkel tot “een grondige inventarisatie ... van het bosgebied m.b.t. beschermde plantensoorten” maar ook tot een grondige inventarisatie van “aanwezige vossenburchten”. De Bestreden beslissing, harerzijds, legt de voorwaarde op tot een inventarisatie aangaande vleermuizen: “Voorafgaand aan de ontbossing moet er, in de periode tussen begin februari en einde mei, door een erkende MER-deskundige Biodiversiteit een onafhankelijke inspectie worden uitgevoerd om de rustplaatsen/overwinteringsplaatsen van vleermuizen in kaart te brengen.”

De MER-ontheffingsbeslissing. In het MER-ontheffingsbesluit (stuk 8) komt de aanwezige fauna enkel ter sprake bij de bespreking van het ontbossingsstadium en uitsluitend vogels en vossen komen in dat kader in beeld: ontbossen dient te gebeuren buiten het broedseizoen (vogels) en het voortplantingsseizoen van vossen.

Er wordt geredeneerd dat de afsluitingen het de over de grond migrerende grotere diersoorten moeilijk maken en ertoe leiden dat het bos een geringe verbindingfunctie heeft: “Door het afgesloten karakter van de bospercelen binnen het projectgebied was er ook in de huidige toestand weinig connectiviteit tussen het projectgebied en de beboste omgeving.”

Kritiek. (a) De informatie is uiterst beperkt en de weinige gegevens die er zijn, zijn daarenboven opmerkelijk oppervlakkig. (b) De beoordeling van de verbindingfunctie van het perceel is onjuist: de redenering houdt uitsluitend steek voor grote over de grond migrerende diersoorten, niet voor talloze andere diersoorten en voor planten.

a/ Mede ter implementatie van de Habitatrictlijn, beschermen het Decreet Natuurbehoud en het Soortenbesluit echter ook andere diersoorten zoals reptielen, amfibieën en uiteenlopende insecten (sprinkhanen, libellen, kevers, mieren, slakken) en spinnen. Wat beschermde zoogdieren betreft, vermelden deze lijsten ook heel wat kleine zoogdieren, zoals onder meer de rode eekhoorn, de steenmarter en de egel, naast diverse muizensoorten. Voor al deze fauna ontbreekt informatie.

Zoals in de ontheffingsaanvraag aangegeven (“o.a. ... mezen, vink, houtduif, ekster en zwarte kraai”) is het korte lijstje broedvogels onvolledig. We weten niet welke soorten er leven, foerageren en jagen, rusten en broeden. A fortiori hebben we geen zicht op statuten als kwetsbaar of bedreigd in de Rode lijst van de broedvogels in Vlaanderen.

Het betreft hier een kleine 9 ha bos, die er staan sedert 193073 en op verschillende biologische waarderingsinventarissen (Biologische waarderingskaart en Natura 2000-habitatkaart) als biologisch zeer waardevol of, voor een kleiner deel, als biologisch waardevol zijn aangegeven 74 . Op 200 meter oostwaarts ligt een natuureservaat (Natuureservaat Hengelhof, ruim 130ha) en op ca. 1 km in dezelfde richting het VEN-gebied De Teut-Tehaagdoornheide met even verder het natuureservaat De Teut. Op 400 meter westwaarts ligt het Habitatrictlijngebied ‘Valleien van de Laambeek, Zonderikbeek, Slangebeek en Roosterbeek met vijvergebieden en heiden). Noordwaarts en oostwaarts op een kleine 3 km liggen twee Habitatrictlijngebieden en een Vogelrichtlijngebied. 75 Het is met zekerheid onmogelijk dat de fauna van het projectgebied te begrijpen valt als de opgemerkte vossen en “mezen, vink, houtduif, ekster en zwarte kraai”.

Bijkomend: latere bestuursbeslissingen binnen hetzelfde dossier (stuk 13 en stuk 1) vragen grondige inventarissen aangaande de rust- en overwinteringplaatsen van vleermuizen en inzake de vossenburchten. Die informatie moest er echter reeds zijn ten tijde van de MER-ontheffingsbeslissing.

Een MER-rapport bevat een hoofdstuk 'Leemten in de kennis' 76. Wat fauna betreft, één van de twee luiken van de discipline Biodiversiteit 77 , bestaat in dit MER-ontheffingsdossier een kennelijke leemte in de kennis. De nodige informatie is niet aangereikt om gefundeerd te beslissen tot ontheffing.

b/ Het MER-ontheffingsbesluit misvormt de informatie uit de MER-ontheffingsaanvraag aangaande de verbindingswaarde van het terrein: zij poneert zonder meer dat er "in de huidige toestand weinig connectiviteit [is]". In de MER-ontheffingsaanvraag blijkt duidelijk de band met "grote over de grond migrerende diersoorten". De redenering is kennelijk onjuist voor talrijke andere kleinere diersoorten, met dan wel zonder vleugels (vogels, maar ook insecten, o.m. vlinders; amfibieën, diverse kleine zoogdieren). Overigens valt zij ook niet bij te treden t.a.v. de flora: veel pollen en zaden bewegen door de lucht, al dan niet geholpen door vogels, insecten en andere dieren.

Samenvattend. De beoordeling in het MER-ontheffingsbesluit aangaande de fauna en de waarde als verbindingsgebied van het bos is kennelijk onzorgvuldig en ondeugdelijk want gebaseerd op ongeveer onbestaande en bijkomend onjuiste feiten. De inventaris van de fauna is immers kennelijk lacunair, eigenlijk amper bestaande, de redenering inzake de verbindingswaarde kennelijk onjuist.

Het was niet mogelijk om op gefundeerd gemotiveerde wijze te besluiten tot de ontstentenis van aanzienlijke effecten van het voorgenomen project op dit biodiversiteitsluik.

..."

De verwerende partij repliceert:

"...

1.1 Het middel is niet ernstig omdat het gericht is tegen de beslissing van de dienst MER

De deputatie wenst allereerst een algemene kanttekening te formuleren bij deze kritiek (die in wezen de belangrijkste kritiek vormt voor de verzoekende partij).

De schorsingsvordering via de uitzonderlijke spoedprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid is in deze zaak gericht tegen de beslissing van de deputatie houdende de voorwaardelijke toekenning van een omgevingsvergunning aan de nv H.Essers Logistics Company.

De verzoekende partij voert ter schorsing van deze beslissing, via deze uitzonderlijke procedure waarbij de rechten van verdediging van zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij aanzienlijk worden beknot (zeker in onderhavige zaak!), in hoofdzaak aan dat een andere beslissing (nl. de beslissing tot ontheffing van de project-MER-plicht), genomen door een andere overheidsinstantie (nl. de Dienst MER van de Vlaamse overheid), geen partij in deze zaak, onwettig zou zijn.

De verzoekende partij zet in essentie uiteen dat de beslissing tot ontheffing van de verplichting tot het opmaken van een milieueffectenrapport onzorgvuldig en niet afdoende gemotiveerd zou genomen zijn.

Dergelijke onrechtstreekse kritiek mag slechts zelden “op het eerste zicht”, zoals vereist bij een schorsing bij UDN, worden aangenomen ter schorsing van een vergunningsbeslissing.

In casu komt de opgeworpen kritiek evenwel manifest niet voor als “op het eerste zicht” ernstig om een schorsing van de vergunningsbeslissing te verantwoorden. Het betreft in wezen kritiek op feitelijke vaststellingen, methodologie en vooral opportuiniteitskritiek tegen het oordeel van de Dienst MER, deskundige overheidsinstantie op het vlak van de MER-verplichtingen. Dit is niet ernstig!

De verzoekende partij zet trouwens ook niet in het minst uiteen waarom de onwettigheid van de ontheffingsbeslissing van de Dienst MER in se zou moeten leiden tot de schorsing of vernietiging van het bestreden vergunningsbesluit.

Hoe dan ook staat het buiten kijf dat de deputatie, als vergunningverlenende overheid, niet anders kon dan rekening houden met de beslissing van 29 maart 2019 van de Dienst MER waarbij aan de nv H. Essers Logistics Company individuele ontheffing werd verleend van de verplichting tot opmaak van een project-MER.

Deze beslissing diende zich immers voor de deputatie aan als een individuele bestuurlijke rechtshandeling van een andere overheid, waarover de deputatie geen wettigheidsoordeel kon of mocht vellen (voor zover daar al aanleiding zou toe bestaan, quod non!).

Volkomen terecht en volledig in de lijn van de rechtspraak van de Raad van State en van uw Raad i.v.m. de toepassing van de exceptie van onwettigheid vervat in artikel 159 van de Grondwet, oordeelde de deputatie immers in de bestreden beslissing, op ondergeschikte wijze, dat “eventuele gebreken betreffende deze ontheffingsbeslissing ook niet kunnen ingeroepen worden in een beroepsprocedure tegen een beslissing over een vergunningsaanvraag volgens het OVD”.

Het komt immers op grond van artikel 159 Grondwet enkel aan de met rechtspraak belaste organen toe om bestuurshandelingen te kunnen toetsen op hun wettigheid en niet aan overheden, zoals in casu aan de deputatie als vergunningverlenende overheid.

De rechtspraak aanvaardt hierop één uitzondering, nl. indien een bestuurlijke beslissing als flagrant onwettig en aldus als onbestaande kan/moet worden beschouwd, zodat ze door een andere overheid buiten toepassing mag worden gelaten.

In het administratief beroepschrift van de verzoekende partij werd evenwel op geen enkele wijze de toepassing van deze theorie van de onbestaande rechtshandeling ingeroepen t.a.v. de ontheffingsbeslissing van de Dienst MER die bij de deputatie voorlag bij het behandelen van het dossier. De verzoekende partij had weliswaar wettigheidsbezwaren geopperd tegen de ontheffingsbeslissing, stellende dat deze steunde op een onzorgvuldige beoordeling, maar zoals gesteld is het niet aan de deputatie, op straffe van miskennis van de grondwettelijke bevoegdheid van de met rechtspraak belaste organen, om gewone wettigheidsbezwaren gericht tegen een bestuurshandeling (waarbij overigens rechten werden toegekend aan een derde, in casu de opheffing van de project-MER-plicht) van een andere overheid te beoordelen.

De deputatie kon dan ook niet anders dan rekening houden met de voor haar liggende beslissing van de Dienst MER tot ontheffing van de project-MER-plicht.

Het schorsingsverzoek bij UDN gericht tegen de vergunningsbeslissing van de deputatie op grond van de beweerde onwettigheid van de ontheffingsbeslissing van de Dienst MER die zich aandiende voor de deputatie als een beslissing waar rekening mee MOEST worden gehouden, moet om deze reden alleen al als niet ernstig worden afgewezen.

1.2 Het middel is niet ernstig omdat de beslissing van de Dienst MER geenszins als feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk overkomt

Krachtens artikel 4.3.3, §3 DABM kan de Dienst MER een project ontheffen van de MER-plicht als een toetsing aan de criteria van bijlage II uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten. Zoals reeds meermaals aangegeven heeft de Dienst MER op 29 maart 2019 een ontheffing verleend van de MER-plicht voor het project van de aanvraag voor een termijn van vier jaar.

Krachtens rechtspraak van uw Raad zelf, kan uw Raad, bevoegd voor de beoordeling van de wettigheid van het nu bestreden vergunningsbesluit, zijn beoordeling over het voldoen van de aanvraag aan de criteria bepaald in artikel 4.3.3, §3 DABM niet in de plaats stellen van die van de Dienst MER. Hij kan enkel nagaan of de Dienst MER op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat voor het project van de aanvraag een ontheffing van de MER-plicht kan worden verleend.

Deze kwestie betreft aldus een appreciatieaangelegenheid, waarover uw Raad slechts marginaal toezicht kan uitoefenen. Enkel kennelijke onredelijkheid kan worden gesanctioneerd, d.w.z. dat enkel een beslissing die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, dezelfde beslissing had genomen, kan worden gesanctioneerd.

De terughoudendheid waarvan uw Raad blijk moet geven in een dergelijke appreciatiekwestie geldt des te meer wanneer de schorsing wordt gevraagd via de spoedprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid!

Een schorsing kan in casu enkel worden uitgesproken als op het eerste zicht, na een eenvoudig summier onderzoek van het ontheffingsbesluit en de relevante stukken van het dossier, onmiddellijk kan worden vastgesteld dat deze beslissing manifest onwettig of onzorgvuldig werd genomen.

Van een dergelijke op het eerste zicht aannemelijke onwettigheid of onzorgvuldigheid kan in deze zaak hoegenaamd geen enkele sprake zijn.

De verzoekende partij formuleert kritiek op de beoordeling in de ontheffingsaanvraag en -beslissing van de impact van de aanvraag op de mobiliteit enerzijds en van de aangevraagde ontbossing op de biodiversiteit en op het klimaat anderzijds.

De deputatie kan op dit vlak allereerst verwijzen naar de omstandig gemotiveerde ontheffingsaanvraag van de aanvrager, opgesteld door het studie bureau cvba Sertius, waarin o.m. de disciplines mobiliteit, biodiversiteit en klimaat uitvoerig aan bod kwamen (zie Omgevingsloket).

Belangrijk te vermelden is hierbij is dat over de ontheffingsaanvraag ook adviezen werden ingewonnen door de Dienst MER en dat de verleende adviezen allemaal gunstig dan wel voorwaardelijk gunstig waren.

Het betreft de volgende adviezen:

- *het gunstig advies van 15 februari 2019 van ANB over de ontheffingsaanvraag, luidend als volgt (zie aanvullend stuk bijgebracht door de deputatie):*

[...]

- *een gunstig advies van 18 februari 2019 van het college van burgemeester en schepenen van Genk*

[...]

- *een gunstig advies van 19 februari 2019 van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken (enkel opmerking over ontsluiting via Hengelhoefstraat)*

[...]

- *een voorwaardelijk gunstig advies van 20 februari 2019 van het Agentschap Wegen en Verkeer (geen bezwaar indien op de site op de Transportlaan geen bijkomende verkeersbewegingen worden veroorzaakt ten gevolge van de optimalisatie van het bedrijf op deze site).*

[...]

De Dienst MER besliste aldus op 29 maart 2019 als volgt:

[...]

De beslissing van de Dienst MER komt manifest niet voor als een kennelijk onredelijk genomen beslissing tot ontheffing van de MER-plicht in het licht van de ontheffingsaanvraag, de elementen van het dossier, de verleende adviezen en de motivering ervan.

Een schorsing bij UDN van de verleende omgevingsvergunning op grond van de beweerde onwettigheid van de ontheffingsbeslissing moet dan ook duidelijk worden afgewezen.

1.3 De beoordeling van de aspecten mobiliteit, biodiversiteit en klimaat in de ontheffingsaanvraag en -beslissing was op het eerste zicht afdoende ter verantwoording van de ontheffing

De deputatie wenst dienaangaande te verwijzen naar:

- *het advies van de Dienst MER zelf op het ingediende administratief beroepschrift van de verzoekende partij, waarin de kritiek op de beoordeling van de aspecten mobiliteit, biodiversiteit en klimaat reeds aan bod kwam, waarin werd geoordeeld:*

[...]

- *de volgende overwegingen in het bestreden besluit zelf specifiek aangaande de natuurtoets in functie van de ontbossing en de impact op de biodiversiteit in relatie tot de ontheffingsaanvraag en -beslissing, luidend als volgt:*

[...]

- *de volgende overwegingen in het bestreden besluit zelf specifiek aangaande de mobiliteitsimpact in relatie tot de ontheffingsaanvraag en -beslissing:*

[...]

De beoordeling van de door de verzoekende partij aangehaalde kwesties komt manifest niet als niet afdoende of feitelijk onjuist onderbouwd, dan wel als kennelijk onredelijk over.

De kritiek is op het eerste zicht manifest niet ernstig ter verantwoording van een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Conclusie

Het tweede middel kan manifest niet leiden tot een schorsing of vernietiging van het bestreden besluit. Het middel mist de vereiste overtuigingskracht voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de vergunningsbeslissing van de deputatie.

...

De tussenkomenende partij stelt:

“ ...

De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan, in het kader van zijn wettigheidstoezicht, zijn beoordeling omtrent het al dan niet voldoen van een vergunningsaanvraag aan de criteria zoals bepaald in artikel 4.3.3, § 3 van het DABM niet in de plaats stellen van die van de dienst MER. De Raad kan enkel nagaan of de dienst MER op grond van de juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat voor het project van de aanvraag een ontheffing van de MER-plicht kan worden verleend.

Het verzoek tot ontheffing van de milieueffectrapportage, behandeld conform de vastgestelde regels, en vergezeld van de goedkeuring ervan dient in voorkomend geval opgevat te worden als een document van het aanvraagdossier dat vereist is om het vergunningverlenende bestuursorgaan de mogelijkheid te bieden een correcte inschatting te maken van de aan het project verbonden milieueffecten en aansluitend de impact hiervan op de goede ruimtelijke ordening. Dit document is aldus vereist om met kennis van zaken over de aanvraag te kunnen oordelen.

Of een vergunningsbesluit naar redelijkheid is verantwoord, hangt af van de beleids- en beoordelingsruimte van het vergunningverlenend bestuur. Het vergunningverlenend bestuur beschikt in het kader van de beoordeling van de aanvraag over een discretionaire beoordelingsruimte. Appreciatievrijheid impliceert verschillende mogelijke zienswijzen. De Raad kan alleen maar een zienswijze sanctioneren die de grenzen van de redelijkheid overschrijdt. Een beslissing is pas kennelijk onredelijk wanneer ze dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, dezelfde beslissing had genomen.

Zoals blijkt uit onderstaande uiteenzetting bestaat het volledige tweede middel van verzoekende partij uit opportunitetskritiek op het MER-Ontheffingsbesluit van de dienst MER. Uw Raad kan zich echter niet in de plaats stellen van de dienst MER en een oordeel vellen over de mobiliteitsaspecten, de milieueffecten van de ontbossing op het vlak van de biodiversiteit en milieueffecten van de ontbossing op het vlak op het klimaat. Verzoekende partij slaagt er niet in aan te tonen dat het MER-ontheffingsbesluit dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, dezelfde beslissing had genomen.

Bovendien toont verzoekende partij geenszins aan dat de vermeende onregelmatigheden van het MER-Ontheffingsbesluit tevens de onwettigheid van de beslissing van verwerende partij dd. 26 maart 2020 tot gevolg heeft.

Een ontheffingsbeslissing van de verplichting tot het opmaken van een project-MER is een beslissing van de daarvoor bevoegde administratie, voorafgaand aan een aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning en dus een voorbereidende handeling in de procedure van de aanvraag van een vergunning.

De aan een aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voorafgaandelijk genomen beslissing van de administratie tot ontheffing van de verplichting tot het opmaken van een MER, is geen vergunningsbeslissing, noch een voorbeslissing van een vergunningsbeslissing.

Hoewel de beslissing tot ontheffing het vergunningverlenend bestuur niet bindt bij zijn beoordeling van de aanvraag, is zij wel richtinggevend. Het vergunningverlenend bestuur zal, indien het afwijkt van de ontheffingsbeslissing, dit bijgevolg des te concreter en preciezer moeten motiveren.

Aangezien het MER-Ontheffingsbesluit niet bindend is voor de vergunningverlenende overheid maar slechts richtinggevend, leidt de eventuele onregelmatigheid van het ontheffingsbesluit niet automatisch tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing. Verzoekende partij laat echter na aan te tonen dat het MER-Ontheffingsbesluit determinerend geweest is in de besluitvorming van verwerende partij in het kader van haar beslissing dd. 26 maart 2020.

Het tweede middel is niet ernstig.

In onderstaande uiteenzetting wordt in detail ingegaan op de verschillende middelonderdelen aangevoerd door verzoekende partij onder het tweede middel.

...

B BEOORDELING VAN DE IMPACT OP DE BIODIVERSITEIT

In het tweede middelonderdeel van het tweede middel van haar verzoekschrift voert verzoekende partij aan dat de beoordeling in het MER-Ontheffingsbesluit van de dienst MER onvoldoende informatie bevat inzake de methodologie voor de beschrijving van de fauna en flora van het projectgebied, de beoordeling van de effecten op de flora en de beoordeling van de effecten op de fauna.

Opnieuw dient Uw Raad vast te stellen dat verzoekende partij zich beperkt tot een feitelijke appreciatie van het MER-Ontheffingsbesluit en de gehanteerde methodologie. Verzoekende partij werpt geen enkele wettelijke of decretale bepaling op die geschonden is en verwijst niet naar rechtspraak waaruit zou blijken dat het MER-Ontheffingsbesluit onwettig is. Uw Raad kan zich niet in de plaats stellen van de dienst MER waardoor de beoordeling van het tweede middelonderdeel van het tweede middel van verzoekende partij buiten de bevoegdheid van Uw Raad valt en dus kennelijk niet ernstig is.

De opportuniteitskritiek van verzoekende partij is bovendien onterecht. In overeenstemming met artikel 4.3.3 en bijlage II van het Decreet van 5 april 1995 houdende Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid (DABM) dient het MER-Ontheffingsbesluit de methodologie van het biodiversiteitsonderzoek niet te beschrijven.

Hoewel de methodologie niet uitgebreid beschreven is in het MER-Ontheffingsbesluit – wat niet kan leiden tot de onwettigheid ervan – zijn de vaststellingen inzake biodiversiteit op deugdelijke wijze gekomen. Het gegeven dat het ‘aspect biodiversiteit’ is uitgevoerd door de erkend deskundige biodiversiteit Mia Jansen (ref. erkenningsbesluit: MB/MER/EDA-372; erkenning onbeperkte duur) staat er borg voor dat de gepaste methodologie werd gevolgd. Het is trouwens een algemene gebruikseis dat de erkende persoon de normen en codes van goede praktijk toepast die voor het gebruik van de erkenning in het Vlaamse Gewest van toepassing zijn (zie artikel 34, § 2 VLAREL).

De terreinbezoeken van 2016 en 2018 zijn zorgvuldig en uitgebreid gevoerd. Tijdens de terreinbezoeken werd de bestaande informatie van de flora en fauna op basis van de biologische waarderingskaarten en de habitatkaart geverifieerd en geactualiseerd indien nodig. Ook de afwijkingen op de biologische waarderingskaarten en de habitatkaart werden beschreven, zo werd het aangeduide schraalgrasland/heidehabitat bijvoorbeeld tijdens deze terreinbezoeken niet meer vastgesteld. Dit is spontaan verbost. De beschrijving van de referentietoestand is voldoende en actueel en gebaseerd op vastgestelde feiten.

De aanwezige fauna werd tevens besproken en geverifieerd op basis van beschikbare informatie uit databanken (info van meerdere jaren, om een goed beeld te krijgen van de waarde van het gebied) of andere studies in de omgeving. Er zijn in het betrokken gebied geen bijzondere leefgebieden gekend voor vogels, vleermuizen, zoogdieren en geen rode lijsoorten.

Er is bovendien geen habitat- of vogelrichtlijngebied. Een gericht vleermuizenonderzoek was niet vereist maar werd wel uitgevoerd in het kader van de ecologische inspectie. Naaldhoutbestanden zijn overigens weinig geschikt voor vleermuizen en er zijn weinig oude loofbomen met holttes aanwezig die van belang kunnen zijn voor vleermuizen.

De beschikbare informatie werd gecontroleerd met de waarnemingen tijdens de terreinbezoeken. Er werden enkele algemeen voorkomende vogelsoorten genoteerd, die niet specifiek zijn voor bossen (grotendeels naaldbossen). Ter plaatse werden geen rode lijstsoorten, geen spechten of roofvogels gehoord of gezien, vermoedelijk omwille van het hoge achtergrondgeluid en de industriële activiteiten waardoor deze naaldhoutbossen weinig aantrekkelijk zijn voor deze vogels.

Het perceel heeft een hoge draadafsluiting. Deze aanwezige draadafsluitingen rond de terreinen van Hormann en rond het noordelijk bosperceel met rasters van ca. 5 centimeter verhinderen een doorgang van grotere diersoorten (met uitzondering van vogels). Dit bos draagt in die zin niet bij tot natuurverbinding voor deze diersoorten. De corridor aan oost- en zuidzijde (langs kolenspoor en E314) blijft wel behouden. Wat betreft de kleine fauna (insecten en spinnen) is het ongebruikelijk om deze te beschrijven of te inventariseren voor een MER.

De bevinden in de MER-Ontheffingsaanvraag zijn nadien bevestigd in het verslag van de ecologische inspectie (cfr. supra).

De beschikbare informatie die opgedaan werd tijdens de terreinbezoeken en de gekende info over het gebied is voldoende om te besluiten dat bij een ontbossing de effecten door ruimtebeslag en biotoopverlies negatief zullen zijn en dat de effecten door versnippering en barrièrewerking niet relevant negatief zullen zijn. Het ontbreken van aanzienlijke negatieve effecten is dan ook voldoende gemotiveerd.

Verzoekende partij komt niet verder dan ongegronde speculatieve kritiek die niet ondersteund wordt door het betrokken dossier:

- *Zo zou er volgens verzoekende partij geen terreinbezoek plaatsgevonden hebben in de lente;*
 - ➔ *De terreinbezoeken vonden plaats in oktober 2016 en juni 2018. Juni als maand behoort grotendeels tot het lenteseizoen.*
- *Zo zou er volgens verzoekende partij nog droge heide aanwezig zijn in de bodem die hersteld dient te worden;*

- *Dit argument impliceert dat de jonge verbossing ongedaan moet gemaakt worden op het projectgebied om de droge heide te herstellen. Deze kritiek is niet alleen speculatief, het is ook volledig tegenstrijdig met het maatschappelijk doel van verzoekende partij om ontbossing te voorkomen.*
- *Zo zou er volgens verzoekende partij geen alternatievenonderzoek gebeurd zijn;*
 - *Met deze kritiek lijkt verzoekende partij te impliceren dat de vergunningverlenende overheid vermijdbare schade aan de natuur dient te voorkomen door alternatieve sites te onderzoeken. Een alternatievenonderzoek behoort niet tot de taken van de vergunningverlenende overheid en is geen onderdeel van de natuurtoets voorzien in artikel 16 §1 van het Decreet Natuurbehoud .*
- *Zo zou het volgens verzoekende partij niet mogelijk zijn dat de fauna van het project gebied slechts bestaat uit opgemerkte vossen en “mezen, vink, houtduif, ekster en zwarte kraai”;*
 - *Verzoekende partij stelt verkeerdelijk dat uit de MER-Ontheffingsaanvraag zou blijken dat de fauna beperkt is tot voormelde diersoorten. Qua broedvogels maakt de aanvraag melding van “o.a. van mezen, vink, houtduif, ekster en zwarte kraai” (eigen benadrukking).*

Het Richtlijnenboek Milieueffectrapportage van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie van oktober 2015 - wat naar eigen zeggen een referentiedocument is voor het opmaken van milieueffectrapporten in Vlaanderen – stelt dat de relevante MER regelgeving niets bepaalt over de precieze inhoud van een ontheffingsaanvraag en dat het zeker niet de bedoeling is dat een ontheffingsnota even gedetailleerd is als een MER.

Minimaal moet volgende informatie opgenomen worden in een ontheffingsnota:

- o *Een beschrijving van het project;*
- o *Een beschrijving van de projectomgeving (studiegebied) met speciale aandacht voor kwetsbare elementen ervan;*
- o *Een beschrijving van de te verwachten effecten met desgevallend een duidelijke motivatie waarom ze niet aanzienlijk zijn en/of niet afwijken van wat eerder al bestudeerd werd in een plan- of project-MER.*

Deze elementen worden uitvoerig besproken in de MER-Ontheffingsnota (cfr. infra). Het is in ieder geval niet aangetoond door verzoekende partij dat deze informatie ontbreekt of onjuist is.

Wat betreft de afwijkingen op het Soortenbesluit staan de locaties van de beschermde plantensoorten duidelijk omschreven in het ontheffingsdossier (zie p. VIII.23 e.v., beschrijving fauna en flora van het projectgebied). Er werd in het kader van de MER ontheffing advies uitgebracht door ‘buitendienst’ Vlaams-Brabant en Limburg. Advies werd gevraagd in het kader van een procedure tot ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER. Een afwijking op het Soortenbesluit moet aangevraagd worden bij het ‘hoofdbestuur’. De afwijking (vergunning) werd afgeleverd door het Afdelingshoofd adviezen, vergunningen en subsidies van Agentschap Natuur en bos (ANB). Het ontheffingsdossier (luik biodiversiteit) werd niet bij deze aanvraag tot afwijking gevoegd. Uit de voorwaarde van de grondige inspectie mag dus niet geconcludeerd worden dat het ontheffingsdossier (biodiversiteit) ontoereikend was.

Over de heidevegetaties kan nog toegevoegd worden dat het feit dat de ontheffingsbeslissing zelf geen gewag maakt van ‘de verboden te wijzigen heidevegetaties’ niet betekent dat er bij de beoordeling van het dossier geen rekening mee werd gehouden. De ontheffingsbeslissing verwijst naar het ontheffingsdossier en het advies van ANB, waarin heidevegetatie wel degelijk werd besproken. De natuurtoets richt zich overigens tot de vergunningverlenende overheid, niet tot de dienst MER. De dienst MER moet de ontheffingsaanvraag op haar merites beoordelen.

De bronnen en basisgegevens die het voornoemd Richtlijnenboek Milieueffectrapportage voorschrijft werden geraadpleegd, aangevuld met de nodige plaatsbezoeken.

In het ontheffingsdossier is tot slot duidelijk geschreven inzake de verbindingfunctie dat omwille van de aanwezige hoge draadafsluitingen rond het bos (harde barrière) er weinig connectiviteit is met de aanpalende beboste zones of bossen in de omgeving en dat het bos niet of moeilijk toegankelijk is voor grotere zoogdieren. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk over welke (kleinere dieren) dieren, soorten het in concreto dan wel zou gaan. De natuurverbinding wordt in een MER of een inrichtingsplan tot ontsnippering overigens altijd gericht naar de grootste diersoorten die in de aanwezige vegetaties/habitats kunnen voorkomen (hier vos, ree, everzwijn,..). Hiermee worden dan ook alle kleinere diersoorten ingedeekt. Belangrijke barrières voor grote diersoorten zijn wegen, draadafsluitingen, industrieterreinen, waterlopen,... Deze barrières moeten vermeden of opgelost worden (brug, ecoduct, koker,...) om verbinding van leefgebieden te verkrijgen en om verkeersslachtoffers te vermijden.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij zet in het tweede middel in essentie uiteen dat de beslissing tot ontheffing van de verplichting tot het opmaken van een milieueffectenrapport onwettig is. In het tweede onderdeel van het middel bekritiseert de verzoekende partij de beoordeling van de impact van de biodiversiteit in de ontheffingsbeslissing. Volgens de verzoekende partij is de beslissing gebrekkig omdat er geen aandacht wordt besteed aan de methodiek van de inventarisatie en beschrijving van de biodiversiteit. Voorts wordt kritiek geuit op de beoordeling van de effecten op de flora en de beoordeling van de effecten op de fauna. De onwettigheid van de ontheffingsbeslissing vitiëert volgens de verzoekende partij de bestreden beslissing.

2.

Het wordt niet betwist dat het project van de aanvraag, dat heeft geleid tot de bestreden beslissing, is onderworpen aan de MER-plicht volgens de categorie 1d) van bijlage II bij het project-MER besluit, met name “ontbossing met het oog op de omschakeling naar een ander bodemgebruik voorzover de oppervlakte 3 ha of meer bedraagt en voorzover artikel 87 van het Bosdecreet niet van toepassing is.”

Krachtens artikel 4.3.3, §3 DABM kan de administratie een project ontheffen van de MER-plicht als een toetsing aan de criteria van bijlage II uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten. Zoals aangegeven in de feiten uiteenzetting heeft het Team Mer op 29 maart 2019 een ontheffing verleend van de MER-plicht voor het project van de aanvraag. De ontheffing werd verleend voor een termijn van vier jaar.

De verzoekende partij kan zich beroepen op eventuele onregelmatigheden die bij de totstandkoming van de ontheffingsbeslissing zouden zijn begaan bij het bestrijden van de bestreden beslissing. De ontheffingsbeslissing vormt immers een onontbeerlijke grondslag voor het nemen van de bestreden beslissing aangezien zonder deze ontheffingsbeslissing de bestreden beslissing niet kon worden verleend.

De Raad, bevoegd voor de beoordeling van de wettigheid van bestreden beslissing, kan zijn beoordeling over het voldoen van de aanvraag aan de criteria bepaald in artikel 4.3.3, §3 DABM niet in de plaats stellen van die van het Team Mer. Hij kan enkel nagaan of de het Team Mer op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat voor het project van de aanvraag een ontheffing van de MER-plicht kan worden verleend.

3.

Artikel 4.3.3, §3 DABM bepaalt:

“In de gevallen, vermeld in artikel 4.3.2, § 2 en § 3, kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indienen bij de administratie.

[...] voor zover het voorgenomen project niet valt onder de toepassing van de lijst van projecten die door de Vlaamse regering overeenkomstig artikel 4.3.2., § 1, is vastgesteld, kan de administratie een project toch ontheffen van milieueffectrapportage als ze oordeelt dat :

1° vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programmawaarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of

2° een toetsing aan de criteria van bijlage II uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.”

Uit de overwegingen in de betrokken ontheffingsbeslissing blijkt dat de ontheffing steunt op de conclusie dat het aangevraagd project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten. Deze conclusie moet volgens de hiervoor aangehaalde bepaling steunen op een toetsing aan de criteria van bijlage II.

Artikel 4.3.3, §6, derde lid DABM luidt als volgt:

“ ...

Als besloten wordt dat er geen project-MER hoeft te worden opgesteld, bevat de beslissing de belangrijkste redenen waarom er geen project-MER hoeft te worden opgesteld, waarbij verwezen wordt naar de relevante criteria, vermeld in bijlage II, die bij dit decreet is gevoegd, en, als de initiatiefnemer die heeft voorgesteld, de kenmerken van het project of de geplande maatregelen om te vermijden of te voorkomen wat anders wellicht aanzienlijke nadelige milieueffecten zouden zijn geweest.

...”

Uit deze bepaling volgt dat een ontheffingsbeslissing, die, zoals in onderliggende zaak, steunt op artikel 4.3.3, §3, 2° DABM, de belangrijkste redenen moet vermelden waarom het aangevraagd project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze

geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten, waarbij de relevante criteria van bijlage II in de beoordeling moeten worden betrokken, evenals de door de aanvrager “geplande maatregelen”. Met de geplande maatregelen lijken milderende maatregelen bedoeld. Compenserende maatregelen strekken er immers niet toe, anders dan milderende maatregelen, om de aanzienlijke milieueffecten te voorkomen of te verminderen, maar beogen deze gevolgen nadien te compenseren.

De criteria overeenkomstig artikel 4.3.2, § 1, § 2, § 2bis, § 3, § 3bis en § 4, zijn: (1) de kenmerken van de projecten, (2) de locatie van de projecten en de soort en (3) de kenmerken van het potentiële effect.

Bijlage II vermeldt dat bij (2) de locatie van het project onder meer in het bijzonder “de relatieve rijkdom aan en de beschikbaarheid, de kwaliteit en het regeneratievermogen van natuurlijke hulpbronnen (met inbegrip van bodem, land, water en biodiversiteit) in het gebied en de ondergrond ervan,” in overweging moet worden genomen.

Bij (3) de soort en de kenmerken van het potentiële effect wordt in bijlage II bepaald dat de waarschijnlijk aanzienlijke milieueffecten van projecten, in samenhang met de criteria, vermeld in punt 1° en 2°, in aanmerking moet worden genomen, met aandacht voor het effect van het project op de disciplines, vermeld in artikel 4.3.1, tweede lid DABM . De bedoelde disciplines, vermeld in deze bepaling, die mee in acht moeten worden genomen, zijn onder meer de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor de beschermde soorten en habitats, vermeld in bijlage I tot en met IV van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

4.

4.1

De conclusie in de ontheffingsbeslissing steunt op de volgende overwegingen:

“Rekening houdende met de voor dit project relevante bijlage II-criteria van het DABM zoals:

- *de kenmerken van het project: een relatief beperkte ontbossing van ongeveer 8,4 ha met als doel de bouw van een crossdock en magazijnen*
- *de locatie van het project: het projectgebied is bestemd als industriegebied en is goed ontsloten naar de E314. Het projectgebied is gelegen op 400m van een habitatrichtlijngebied en op 1 km van een VEN-gebied;*
- *de soort en kenmerken van de mogelijke effecten zoals beschreven in het ontheffingsdossier zoals:*
 - *geen aanzienlijke impact voor de **discipline mobiliteit**: Er werd een MOBER opgemaakt (bijlage 1 van het ontheffingsdossier). De toename in personeel (naast de werknemers die vanuit de Transportlaan mee verhuizen) bedraagt ca. 110 werknemers die volgens verschillende uurroosters (ploegen) tewerkgesteld zullen worden. Het aantal vrachtwagenbewegingen neemt door de bouw van 2 nieuwe magazijnen slechts beperkt toe (52 vrachtwagenbewegingen), zeker in relatie tot de reeds aanwezige vrachtwagenintensiteiten door het Europees crossdock (640 vrachtwagenbewegingen). De impact op het omliggend wegennet is dan ook verwaarloosbaar, aangezien het in hoofdzaak gaat om een verschuiving van intensiteiten voornamelijk buiten de spitsuren.*
 - *geen aanzienlijke impact voor de **discipline geluid**: De activiteiten (transport) van het project zorgen noch overdag noch 's nachts voor een verhoging van het omgevingsgeluid uitgedrukt in LAeq-niveau. Het wegverkeer op de autosnelweg blijkt immers op basis van de geluidscontourenkaart, opgesteld door de overheid, hoger te liggen t.o.v. de bijdrage die de passerende vrachtwagens op het terrein van H.Essers veroorzaken. Het fluctuerend geluid van de terminal trekker (Terberg) kan aan de meest nabijgelegen woningen in de Gieterijstraat en de Kruidhofstraat*

hoorbaar zijn maar het maximaal geluid uitgedrukt in LAeq,1s voldoet aan de bepalingen conform VLAREM II.

- o *geen aanzienlijke impact voor de **discipline biodiversiteit**: het te ontbossen terrein bestaat uit dennenbossen en eikenbossen gemengd met naaldbout op voormalige heideterreinen met in de ondergroei o.a. bosbes. Aan de randen komt struikheide voor. Volgens de BWK zijn deze vegetaties biologisch waardevol tot zeer waardevol. Een zone wordt op de habitatkaart aangeduid als habitat 4030 (droge heide), maar bevat echter geen restanten meer van vroegere heide of schraal grasland. Deze zone kan dus niet meer beschouwd worden als habitat. De boscompensatie zal in natura gebeuren (o.w.v. ontbossing van meer dan 3 ha). Er wordt een compenserende bebossing voorzien van ca. 11,2 ha. Door de ontbossing en bij de inname van het projectgebied met grote gebouwen wordt het aanwezige bosareaal in het studiegebied verder versnipperd, maar de beboste randen langs de E314, de bosstrook aan de oostzijde ter hoogte van het kolenspoor en de inheemse loofbomen langs de Woudstraat blijven behouden. Door het afgesloten karakter van de bospercelen binnen het projectgebied was er ook in de huidige toestand weinig connectiviteit tussen het projectgebied en de beboste omgeving. Rustverstoring door activiteiten op de site tijdens de exploitatiefase is zowel aan de oostzijde van het projectgebied als aan de zuidzijde verwaarloosbaar o.w.v. het hoge achtergrondgeluid afkomstig van de E314. Om verstoring van diersoorten te vermijden dient de ontbossing plaats te vinden buiten het broedseizoen (april tot eind juni) en de voortplantingsperiode van vossen (februari tot eind juni). De ontbossing en egalisatie van het terrein gebeurt daarom het best in het najaar, om verstoring van broedvogels en vossenholen met jonge dieren te vermijden. De effecten door verzuring en vermisting, zowel door de activiteiten op de site als door de extra transporten van en naar de E314, zijn verwaarloosbaar. De berekende bijdrage aan verzuring en vermisting heeft geen nadelige effecten op het VEN-gebied of SBZ in de omgeving.*
- o *de **overige disciplines** ('lucht', 'bodem', 'water', 'landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie', 'mens' en 'klimaat') hebben eveneens geen aanzienlijke impact;”*

Na de vermelding dat het voorwerp van de aanvraag “een relatief beperkte ontbossing” betreft en gelegen is in industriegebied, wordt nader ingegaan op de mogelijke effecten voor enkele disciplines, onder meer de discipline biodiversiteit. Na een summiere beschrijving van de vegetatie wordt aangehaald dat ze aangeduid worden als biologisch waardevol tot zeer waardevol, dat een deel van de zone op de habitatkaart aangeduid als habitat 4030 (droge heide), maar geen restanten meer bevat van vroegere heide of schraal grasland, dat er een compenserende bebossing is voorzien, dat het aanwezige bosareaal verder versnipperd wordt, dat beboste randen langs de E314, ter hoogte van het kolenspoor en bomen langs de Woudstraat behouden blijven en dat er door het afgesloten karakter van de betrokken bospercelen binnen in de huidige toestand ook weinig connectiviteit met de beboste omgeving.

4.2

De verzoekende partij voert aan dat de aanwezigheid van beschermde plantensoorten in de ontheffingsbeslissing niet aan bod komt.

In categorie 1 “soorten waarop de basisbeschermingsbepalingen van het besluit van toepassing zijn. Van die beschermingsbepalingen kan worden afgeweken onder de voorwaarden van artikel 20, § 1, § 2 en § 4. Bovendien gelden voor die soorten de aan planologische bestemming verbonden vrijstellingen, vermeld in artikel 11 en 15” van bijlage I van het Soortenbesluit, zijn onder meer de volgende plantensoorten opgenomen:

- dopheide (*Erica Tetralix*)
- brede wespenorchis, als behorende tot de *Orchidaceae*
- echt duizendguldenkruid (*centaurium erythraea*)

Uit de ontheffingsaanvraag blijkt dat deze soorten aanwezig zijn op het terrein dat voorzien wordt om ontbost te worden. In de ontheffingsaanvraag wordt onder meer het volgende gesteld:

“Gewone dopheide, brede wespenorchis en echt duizendguldenkruid zijn beschermde plantensoorten die in het projectgebied aanwezig zijn. Gewone dopheide is ook een rodelijst soort die achteruitgaand is. De twee overige soorten zijn niet bedreigde soorten volgens de rodelijst. Deze beschermde plantensoorten behoren tot categorie 1 volgens het soortenbesluit. D.w.z. dat voor deze soorten de basisbeschermingsmaatregelen van toepassing zijn en dat voor deze soorten een afwijking kan worden aangevraagd om deze te verwijderen. Tevens gelden voor deze soorten de aan planologische bestemming verbonden vrijstellingen zoals vermeld in art. 11 en art. 15 van het soortenbesluit. De aanvraag tot afwijking van het soortenbesluit dient minstens 30 dagen vóór uitvoering van de werken aangevraagd te worden bij ANB (specifiek formulier).”

Bij het beoordelen van een ontheffingsverzoek dient de bevoegde overheid op basis van de criteria van bijlage II DABM na te gaan of het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en of een project-MER redelijkerwijze nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten. Zoals eerder aangegeven moet er bijzondere aandacht besteed worden aan beschermde soorten.

Nog los van het feit dat, zoals de verzoekende partij stelt, er geen indicatie is over de aantallen en oppervlakten van de aanwezige beschermde plantensoorten, moet vastgesteld worden dat er in de ontheffingsbeslissing daar geen enkele aandacht aan wordt besteed. Het gegeven dat de tussenkomen partij later een afwijkingsbeslissing bekam op grond van artikel 19 van het Soortenbesluit, neemt niet weg dat niet blijkt dat de aanwezigheid van beschermde plantensoorten mee in overweging werd genomen bij de beoordeling van het ontheffingsverzoek. Uit het ontheffingsbesluit blijkt op geen enkele wijze dat de dienst MER op basis van het gemotiveerd verzoek tot ontheffing en bij de beoordeling van het voorliggende project aan de hand van de criteria van bijlage II DABM, rekening heeft gehouden met de aanwezigheid van de betrokken beschermde soorten. Evenmin lijkt de ontheffingsaanvraag zelf een beoordeling van de impact te omvatten. De aanvraag tot ontheffing lijkt op dat punt beperkt te zijn tot de stelling dat er een afwijking kan worden gevraagd.

4.3

Uit het ontheffingsdossier blijkt dat de centrale zone binnen het zuidelijk bosgebied destijds een heideterrein vormde, dat vervolgens werd ingericht als voetbalveld, en thans volledig is bebost met jong loofhout van vooral ruwe berk en Amerikaanse vogelkers, verder ook met zomereik en grove den. Deze zone is op de habitatkaart aangeduid als habitat 4030 (droge heide), hetgeen zowel wordt vermeld in de ontheffingsaanvraag als in de ontheffingsbeslissing. In de ontheffingsaanvraag wordt gesteld dat deze zone geen restanten meer bevat van vroegere heide en dus niet meer kan beschouwd worden als habitat. Ook de ontheffingsbeslissing steunt op deze beoordeling.

Het is op het eerste gezicht niet duidelijk hoe de verwerende partij tot die conclusie komt, aangezien, zoals de verzoekende partij stelt en aantoon, op verscheidene andere locaties ontbossingsprogramma's net worden doorgevoerd teneinde het herstel van heidehabitats te bekomen. Dit steunt klaarblijkelijk op het wetenschappelijk inzicht dat spontane verbossing een

herstel niet in de weg staat omdat heidesoorten enkele tientallen jaren in de grond levenskrachtig kunnen blijven zonder dat ze bovengronds zichtbaar zijn.

De verzoekende partij overtuigt op het eerste gezicht derhalve dat het enkele gegeven dat het betrokken voormalige heidegebied thans een bos is geworden niet zomaar tot de conclusie kan leiden dat *“deze zone dus niet meer beschouwd kan worden als habitat”*.

4.4

In het ontheffingsverzoek wordt over de fauna en flora van het projectgebied, onder meer het volgende gesteld:

“ ...

Er zijn weinig concrete gegevens over de fauna in het projectgebied beschikbaar. De aanwezige bossen (dichte naaldhoutbossen, dicht jong loofhout en gemengde bossen) en de afwezigheid van oude loofbomen (met holttes) maakt deze bossen weinig interessant als jachtgebied of leefgebied voor vleermuizen. Er werd geen gericht vleermuizenonderzoek uitgevoerd. Omwille van de aanwezigheid van hoge draadafsluitingen in en rond het projectgebied zijn de bossen niet of moeilijk toegankelijk of doorkruisbaar voor over de grond migrerende grotere diersoorten. M.a.w. momenteel kunnen deze bospercelen in het industriegebied weinig bijdragen als natuurverbingsgebied met de beboste omgeving. Desondanks werd de vos waargenomen en zijn er vossennesten aanwezig in het bos. Vossen en vossenburchten zijn beschermd in het kader van het soortenbesluit, voor de aspecten die niet geregeld worden door het Jachtdecreet. Waarnemingen van broedvogels in het bosgebied en de rand van de bebouwde terreinen zijn er o.a. van mezen, vink, houtduif, ekster en zwarte kraai. In de omgeving komen er geen bijzondere broedvogels of andere diersoorten voor.

...”

Het ontheffingsdossier gaat derhalve uit van de vaststelling dat er weinig concrete gegevens beschikbaar zijn over de fauna in het gebied. Er wordt gesteld dat de aard van het aanwezige bos het weinig interessant maakt voor vleermuizen en er daarom geen gericht vleermuizenonderzoek werd uitgevoerd. Door de draadafsluiting is het terrein volgens de aanvraag moeilijk bereikbaar voor ‘grotere over de grond migrerende diersoorten’. Wel is de aanwezigheid van vossen vastgesteld en zijn er waarnemingen van o.a. mezen, vink, houtduif, ekster en zwarte kraai

In de ontheffingsbeslissing wordt overwogen dat er *“weinig connectiviteit tussen het projectgebied en de beboste omgeving”* is. Om verstoring van diersoorten te vermijden, moet volgens de ontheffingsbeslissing de ontbossing plaatsvinden buiten het broedseizoen (april tot eind juni) en de voortplantingsperiode van vossen (februari tot eind juni).

Uit de gegevens van het dossier blijkt – en dit wordt ook niet betwist – dat het projectgebied wordt omringd door gebieden met belangrijk vastgestelde natuurwaarden. De ontheffingsaanvraag vermeldt dienaangaande:

“ ...

Het projectgebied omvat geen Habitat- of Vogelrichtlijngebied en is niet opgenomen in het Vlaams Ecologisch Netwerk of een erkend natuurgebied. Ten westen van het projectgebied op een afstand van minimum 400 meter ligt het habitatrichtlijngebied ‘Valleien van de Laambeek, Zonderikbeek, Slangebeek en Roosterbeek met vijvergebieden en heiden’. Ten noorden van het projectgebied ligt het habitatrichtlijngebied ‘Mangelbeek en heide- en VEN-gebieden tussen Houthalen en Gruitrode’ op een minimale afstand van 2,9 km. In dezelfde richting ligt het meest nabij gelegen Vogelrichtlijngebied genaamd ‘Houthalen-Helchteren,

*Meeuwen-Gruitrode en Peer' op een afstand van minimaal 2,7 km. Ten oosten van het projectgebied ligt op ca. 2,5 km het habitatrictlijngebied 'Bosbeekvallei en aangrenzende bos- en heidegebieden te As-Opglabbeek-Maaseik'. Voor een situering van bovenstaande Habitat- en Vogelrichtlijngebied wordt verwezen naar figuur II.5. Het meest nabije VEN-gebied ligt op een afstand van ca. 1 km ten westen van het projectgebied. Het betreft het VEN-gebied De Teut-Tenhaagdoornheide. Het dichtstbijzijnde natuurreservaat is gelegen ten oosten van het projectgebied op een afstand van ca. 200 meter (Natuurreservaat Hengelhoef, PRUP 'Toeristisch-recreatief knooppunt type Ila Hengelhoef'). In dezelfde richting ligt op een afstand van ca. 1400 meter het natuurreservaat 'de Teut'. Voor een situering van de VENgebieden en de erkende natuurreservaten wordt verwezen naar figuur II.6 . Daarnaast ligt er op het gewestplan (figuur II.3) een natuurgebied ten zuidoosten op een afstand van 440 meter.
..."*

De aanvraaglocatie zelf niet gelegen in VEN-gebied of habitatrictlijngebied. Dit staat ook niet ter discussie.

De verzoekende partij kan op het eerste gezicht gevolgd worden dat de bespreking van de aanwezige fauna in het ontheffingsverzoek en de daarop gebaseerde ontheffingsbeslissing zeer summier is. De relatieve nabijheid van de omringende VEN- en habitatrictlijngebieden die in het ontheffingsdossier worden aangehaald, vormen een concrete indicatie die had moeten aanzetten om op een zorgvuldige wijze na te gaan of vast te stellen dat bepaalde gegevens onvolledig zijn of ontbreken in het ontheffingsdossier.

De betrokken ontheffingsaanvraag is, naar fauna, beperkt tot vleermuizen (die er volgens het document niet zijn) en 'grotere over de grond migrerende diersoorten' die op hun beurt ook niet nader worden gespecificeerd, behoudens wat de vos betreft.

De verzoekende partij overtuigt dat de ontheffingsbeslissing op het eerste gezicht, in het licht van de concrete elementen van het dossier, onzorgvuldig is in de mate dat de beoordeling van de impact van het project op de fauna beperkt tot een schijnbaar willekeurige en wel zeer beperkte selectie van diersoorten, waarbij bovendien enkel de vos wat concreter wordt besproken, ondanks de gebieden met hoge natuurwaarde in de omgeving. De beslissing dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor de fauna in het projectgebied wordt op het eerste gezicht onvoldoende onderbouwd door gegevens uit het ontheffingsdossier. Bovendien wordt in de ontheffingsbeslissing gesteld dat de ontbossing buiten het broedseizoen moet plaatsvinden, wat dan weer de indruk wekt dat er toch (ook) relevante avifauna voorkomt en niet enkel over grond migrerende grotere diersoorten. Dit laatste spoort wel met het ontheffingsverzoek waarin wordt gesteld dat "om verstoring van (beschermde) diersoorten te vermijden dient de ontbossing plaats te vinden buiten het broedseizoen (schoontijd)", maar ook hier tast men in het duister over welke soorten, al dan niet beschermd, het gaat.

Het tweede onderdeel van het tweede middel is in de aangegeven mate ernstig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad beveelt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 26 maart 2020, waarbij aan de tussenkomende partij de omgevingsvergunning wordt verleend voor het bouwen van een crossdock en magazijnen, het afbreken van een bedrijfshal, het verwijderen van verhardingen en het ontbossen van het terrein – Woudstraat en het exploiteren van een crossdock en 2 magazijnen voor de op- en overslag van goederen op het perceel gelegen te 3600 Genk, Woudstraat 2, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummers 2D28, 2A33, 2S16 en 2Z32.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 22 juni 2020 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Margot DEPRAETERE

Nathalie DE CLERCQ